

„ЛЕГЕНДА ПРО КАМ'ЯНУ СКЕЛЮ”

Було це давним-давно, коли нас ще на світі не було. І не знали ми, ні наші батьки з вами, звідки пішла назва рідного села. Ось послухайте старовинну легенду про походження села Кам'янка.

Гуляв по полю буйний вітер, розносячи аромат пахучих трав і квітів, сонечко голубило своїм ласкавим промінням ниви і луки.

Ось саме в цей час зустрілися двоє молодих людей і щиро покохали один одного. Але на перешкоді їхнього кохання стали батьки, які жили у двох різних хуторах, які навіть назви не мали. Поселенці цих місць ворогували між собою за землю. За звичаєм цих хуторів хлопець не міг взяти наречену з іншого хутора. Але кохання настільки було міцним, що молоді люди вирішили, що вони належатимуть одне одному все життя.

Зустрілися вони одного вечора в полі і попросили Всевишнього, щоб він залишив їх тут на цьому місці назавжди.

А на ранок люди побачили диво і почали йти до того місця. Луг став ще прекраснішим і притягував до себе. Ще голосніше стали співати пташки.

Висока кам'яна скеля, яка чарувала своєю красою, підіймалась над пахучим полем. Люди були вражені побаченим і вирішили поселитися на цьому місці. І стали вони довбати кам'яну стіну, щоб було з чого будувати оселі. А скеля наче шепотіла ніжним дівочим голосом: „Не покидайте мене. Залиштеся тут”.

Люди з обох хуторів приходили туди, будували свої домівки, забувши про чвари та ворожнечу між собою.

Пройшли роки, не стало кам'яної скелі, а на тому місці виросло чудове село, яке дістало назву „Кам'янка”. І живуть у цьому селі хороші, дружні, працьовиті люди, які гостинно запрошують до свого села.

